

בקשת עזרה ועזרה לזולת

איחולים בשמו של אלוהים. אני מביאכם את ברכות האל.

כל תגובה רגשית, מחשבה, דעה או נטייה, אפילו תכונת האישיות הקטנה ביותר, היא קרן אור זוהר שאינו נראה לכם, אבל שייך אישית מאוד לכל אדם ואדם. באותו אופן, החוקים הרוחניים הקבועים, אם כי הנעים לנצח, הנוגעים לכל אפשרות או שיטה של תגובה חיצונית או פנימית, יוצרים אף הם אשכולות זוהרים כאלה. בכל מקום בו מתאימות קרניכם האישיות לאלה של החוקים הרוחניים, אתם מגשימים את חייכם ונמצאים בהרמוניה ואושר. כשהקרניים האישיות סוטות מהחוקים הרוחניים, אתם מוצאים עצמכם בחוסר הרמוניה. זה גורם לקשיים שלעתים כה קרובות וכה בטעות, אתם מאמינים שהן מכות שחולקו לכם על ידי גורל. ככל שאתם מרחיקים עצמכם משורשי הקשיים על ידי הסתרתם והדחתם אל הלא מודע, כך יהיה קשה לתפוס את הקשרים ולפרק או לעקור את השורשים הפגומים. אם רצונכם להיות מאושרים, עליכם לרדת לשורשים הפגומים שבעצמכם. גישה "קיצונית" זו, ירידה זו לשורשים, היא הנתיב של שלמות או טיהור, או הריפוי של הנפש -- איך שתכנו זאת. אתם המחפשים קשר עם עולמו של אלוהים לתכלית זו -- וללא קשר זה טיהור אינו אפשרי -- תקבלו את התמיכה וההכוונה הגדולים ביותר, והכל יתפתח באופן הטוב ביותר עבורכם. אתם אכן תהיו בידיים טובות.

על מנת ללכת בנתיב זה, אתם זקוקים גם לעזרה וייעוץ חיצוניים, כדי שתוכלו להסיר את האבנים הראשונות החוסמות את דרככם ליצירת קשר עם עולמו של אלוהים. התכלית של עזרה מבחוץ היא לאפשר עזרה פנימית, או, אם לנסח זאת בדרך אחרת, על העזרה לבוא תחילה באמצעות תפיסה חושית חיצונית כדי להביא לאוטונומיה של התפיסה הפנימית או האינטואיציה. עזרה מבחוץ יכולה להינתן על ידי אדם שהגיע כבר לרמה גבוהה יותר בנתיב זה, או באמצעות אחת מרוחותיו של האל. אבל עזרה מבחוץ אינה מספיקה -- ואין לחשוב שהיא מספיקה; היא רק תמריץ, רק זרע שעליו להבשיל לפרי באמצעות עבודתכם. עליכם להשיג פריצת דרך לעצמי הפנימי שלכם.

אתם יודעים היטב שבלתי אפשרי לקבל משהו, לא משנה עד כמה מאלף, רק כי מישהו אומר שזה כך; זה במיוחד בלתי אפשרי כשיש התנגדות אישית, פנימית, לא מודעת לכך. כל אמיתות הבריאה, כל החוקים הרוחניים -- כל מה שבני אדם מסוגלים

בכלל להבין -- צריך להתנסות בהם באופן אישי כדי שיהפכו לידע פנימי אמיתי וכך ייושמו באופן אישי פרודוקטיבי. רק על ידי הליכה בנתיב כגון זה יתאפשרו ידע פנימי ושימוש אישי בו. תובנת כל אמת יכולה להתרחש רק כשהקמתם קשר אישי עם עולמו של אלוהים, לפחות במידה מסוימת, וקשר כזה יכול לקרות רק כאשר השגתם פריצת דרך בנפשכם אל העצמי הגבוה.

מי ששואל מאלוהים, "הראה לי את האמת", ולאחר מכן פותח עצמו לאמת, יקבל תמיד תשובה. אבל לעתים כה קרובות איכם מעזים לעשות צעד זה. אתם מסתירים את החשוב ביותר, דוחפים אותו הצידה ועסוקים בעצמכם בדאגות וחששות קטנוניים. אתם שוכחים את החיוני ביותר. מנקודת המבט של האמת המוחלטת דאגות אלה זוטות ושטחיות. גייסו את רצונכם הפנימי לאמת ופתחו עצמכם אליה! בקשו מאלוהים את הכרת האמת שלו.

אם אתם רוצים מאד לשכלל עצמכם -- ולכן בראשונה להכיר עצמכם -- תקבלו בהמשך הדרך, את העזרה הרוחנית הדרושה. היא תגיע אליכם באופן הולך ומתרחב, תנוע בין הדרכה מבחוץ להכרה ותובנות שישמשו גם כתשובות ותמרורי דרך.

החיבור עם עולם הרוח של אלוהים מכונה בדרך כלל מדיום. לא על כולם להפוך לטראנס מדיום כמו המדיום באמצעותו אני מדבר. עם זאת, כל אחד יכול ליצור קשר, בצורה כלשהי, עם עולם הרוח. היו פתוחים לזאת. אל תאמרו, אני רוצה בזאת באופן כזה וכזה; רק היו פתוחים וחופשיים להיות מונחים. ואז הדרכה תגיע בזמן ובאופן הטובים ביותר עבורכם. הרבה ישתנה בחייו של האדם ההולך בנתיב זה, שמחייב עצמו לחלוטין לאלוהים, לא רק במילים אלא גם במעשים. כל שינוי יבוא לאט ובאופן טבעי, כאילו מעצמו. זה כה נפלא. דבר לא יקרה, אם הוא מזיק או יוצר חוסר הרמוניה. אבל עליכם לעשות את חלקכם בכך שתישארו פתוחים ותאריכו את האנטנות הפנימיות שלכם, אם ניתן לומר כך. גם יכולתכם להישאר פתוחים תתחזק.

עכשיו אני רוצה לתת לכם כמה הנחיות כלליות. יש אנשים המאמינים שמהו נכון כי היפוכו מוטעה. ובכל זאת שני הקצוות טועים, דווקא משום שהם קיצוניים. הנה דוגמה: ככל שגבוהה יותר התפתחותו של אדם, כך חשוב יותר שיקיף עצמו ברוחות אנושיות תואמות, כך שתוכלנה לעזור ולעורר אלו את אלו ולהפרות את הקשר ביניהן. קשרים אלה לא יפגעו בנפש, כמו שגורמים קשרים מסויימים, ואין זה משנה כמה תמימים הם עשויים להראות. עם זאת, גם כאן, דבר אינו אמור להיות בכפייה. בקשו הדרכה, רצו הדרכה זו, והיא תגיע באופן חכם הרבה יותר ונפלא יותר ממה שאתם מסוגלים לדמיין. רק מי שהתנסו בהדרכה יכולים לדעת את הפלא שלה בעמקי נפשם. מאידך, אנשים שכבר השיגו רמה גבוהה יותר של התפתחות ויש להם עוצמה מספיקה, משום שהם מודעים להתנסויות לא נעימות או מזיקות עם אנשים ברמה נמוכה יותר, יסוגו מקשר עמם כשאין עליהם לעשות כן. אדם המיומן בקשר עם עולם הרוח של אלוהים

ידע אלו מערכות יחסים לשמר ועל אלו לוותר. ככל שאתם חזקים יותר, מעוגנים יותר בנתיבכם, כך קטנה יותר הסכנה שתפגעו על ידי ישויות מפותחות פחות, וכך תגדל הזדמנותכם לעזור ולהשפיע עליהן.

בכל זאת, תגובתם הראשונה של אנשים היא לעשות הקל ביותר: מי שעדיין יכולים להיפגע מבחינה רוחנית באמצעות קשרים עם נפשות מפותחות פחות, הם בדרך כלל עדיין בשלב בו קשרים אלו לא יהיו בלתי נעימים להם, ולכן אינם רוצים לוותר עליהם. הם משכנעים עצמם שהם יכולים לעזור עם מה שבו כבר זכו, אך אינם באמת יכולים לתת עזרה כזו ובמקום זאת, ייחלשו. במקום זאת, עליהם לחפש קשרים שיחזקו.

מצד שני, אנשים שכבר אינם יכולים להיפגע, שעבורם קשרים בלתי הרמוניים אלו הם אך מבחנים באמצעותם הם יכולים לחזק עצמם, נמצאים במצב בו קשרים אלה נחווים כהקרבה; הם רוצים קשר עם רוחות תואמות בלבד ונמנעים מאלו שאינם מעניקים להם הנאה. הם נוטים ליישם מה שהיה נכון עבורם קודם, אבל שאין ליישמו עוד באותו אופן, היינו, שקשר עם אנשים בשלב התפתחות נמוך יותר, מזיק. כאן ניתן לפעמים לטעות באי הגשמת משימה עם אדם חלש יותר, כשאפשר לעשות זאת. אם נפשו של מי שכבר התקדם די הרבה בנתיב זו עדיין אומללה, אם משהו הופך אותה חסרת מנוחה למרות העבודה הרוחנית שכבר הושגה, הסיבה יכולה להיות ההימנעות מקשר בלתי נעים עם מישהו לו היתה אמורה לעזור, ההימנעות מנפש עמה ניתן היה למלא משימה וללמוד ממנה. אתם רואים, הכלל אינו תמיד זהה. חישובו על כך כשאינכם מאושרים לחלוטין; הימנעות ממשימה עם אדם שהתפתחותו נמוכה יותר עלולה להיות הגורם לאומללותכם. הנפש של אדם מפותח ביותר רגישה מאוד; חוסר הרמוניה הוא דרכה לומר שמהו אינו לגמרי כשורה. עם זאת, אל תקפצו למסקנה שאתם בודאי בעמדת אדם שהתפתחותו גבוהה יותר, רק משום שהרעיון מתאים לכם ואינכם רוצים לוותר על שליטה.

הבעיה היא -- והטוב ביותר שתאשרו זאת בעצמכם -- שלעתים קרובות למדי, מה שאתם חווים כקשה או לא נעים ביותר, הוא אולי דווקא היכן שמהו מסתבר, היכן שמהו לא טופל כהלכה. לכן הוא מקטין את האושר שיכול היה להיות מנת חלקכם לו נתתם עצמכם לחלוטין לנתיבכם והגשמתם חייכם. אולי תחשבו עוד על נושא זה. כל אחד יכול ללמוד ממנו, אבל על אף לא אחד מכם להכריח עצמו לפעול בדרך זו או אחרת. היו נכונים להיות מודרכים לפעולה הנכונה, בקשו עזרה, היו פתוחים. זה כל מה שעליכם לעשות. אם, לעומת זאת, אינכם מוכנים למלא אחר הדרכה, בין אם בתחום זה או באחר, לא ניתן לעזור לכם. אנשים יכולים היו לקבל עזרה כה רבה לו רק היו פתוחים עצמם שוב ושוב לקבלתה. אך הם פשוט שוכחים לבקש; ולעתים כה קרובות עד שאינם רוצים אף לחשוב על כך. כמה שמחה, כמה ברכה הם מאבדים כך!

הכוחות הנפלאים והקרניים הזוהרות של העולם הרוחי מוכנים לחבק אתכם, אבל לעתים קרובות אתם הופכים זאת לבלתי אפשרי, כי הקרניים שלכם נעות בכיוון אחר.

הן אינן יכולות להיות בהרמוניה עם החוטים הזוהרים של המציאות הגדולה יותר, וכך השפעה מועילה ועזרה אינן יכולות להגיע אליכם.

ועכשיו, חברי האהובים, אני מוכן לענות על שאלותיכם.

שאלה: בדיוק קראתי את ספרו של פרנטיס מלפורד אשר מסכים כמעט לחלוטין עם תורתך, אבל יש דבר אחד שאינני מבין לאשורו. הוא אומר שאין להעסיק עצמנו עם השלילי, במיוחד לא עם מגרעותינו; עיסוק כזה יוצר עוד שליליות. מספיק לזהות את השליליות ולהשאיר זאת בכך. אתה, לעומת זאת, לימדת אותנו לא רק להתמודד עם חסרונותינו, אלא גם להילחם בהם. עם זאת, כדי להילחם בהם עלינו לחשוב עליהם מדי יום. אני מוצא כאן סתירה בין תורתך לבין הספר.

תשובה: אין סתירה. זו שאלה של איך להתמודד עם מגרעות. אנשים רבים אוהבים להתפלש בחסרונותיהם, לטבול עצמם באשמת שווא שהזכרתי כבר כמה פעמים. אנשים אלה מקוננים באומרם, "אני חוטא. אני כה רע. איני יכול להתגבר על חטאי." כמה נורא שיש לי מגרעת זו!" ובכל פעם שהם נתקלים בה, הם זורקים עצמם לאותו זרם אי יצרני, וכך מעצימים את רגשות האשם שלהם. לרגשות אשם אלה יש השלכות נוספות ותגובת שרשרת נכנסת לפעולה. סוג כזה של עיסוק במגרעות עצמיות כמובן אינו נכון. לא רק שהוא מושך כוחות שליליים, הוא גם מבוסס על רמייה עצמית. אנשים כאלה מאמינים שהם צנועים מאוד, ואילו במציאות הם רוצים לבחור רק בדרך הקלה בכך שהם אומרים לעצמם שהכל חסר תקווה. גישה זו שכיחה ומהווה קיצוניות שגוייה בדיוק כמו היפוכה: הרצון לראות עצמך כמי שכבר מושלם. אדם בעל הבנה רוחנית שמנסה להניא אותך מעיסוק בשלילי מתכוון לסוג זה של עיסוק.

מאידך, הכרחי לחלוטין בנתיב רוחני זה, שתלמדו להכיר עצמכם כפי שאתם ולקבל את מציאותכם הזמנית. אין זה אומר שעליכם לטמון ידיכם בצלחת ולא לעשות מאומה, אלא שתאמרו לעצמכם, "כך אני. יש בי מגרעת זו. אני יודע שנדרשים מאבק, כוח רצון וסבלנות למגר אותה, אבל אני יכול ואעשה זאת". זה מועיל. כי כשתסתכלו מקרוב, תבינו שהקלקול הנורא, רגשות האשם המוגזמים לגבי מגרעות וליקויים, אינם אלא סוג של גאווה והתנשאות. אתם רוצים להיות טובים יותר ממה שהנכם באמת. אתם רוצים להיות מושלמים מבלי לטרוח להפוך למושלמים. כשעליכם להכיר בכך שאינכם מושלמים עדיין, אתם מרגישים הרוסים כיון ויהירותכם נפצעת. אי קבלת עצמכם כפי שהינכם אינה בריאה. על מי שמרגיש אמיתות דברים אלה, לחשוב ולמדוט עליהם ודלתות חדשות תיפתחנה.

כפי שאמרתי לעתים קרובות כל כך, האיך הוא החשוב. ברגע שהגעתם רחוק מספיק כדי לראות עצמכם עם כל מגרעותיכם, ללא התגוננות ותחושות של חוסר הרמוניה, כמשקיף שאינו מעורב, תוכלו לבנות את החיובי -- ורק אז. כי עליכם לבנות על בסיס

של אמת. אינכם יכולים לבנות על שקרים או אי אמת, ומי שאינם יודעים עצמם ומניעיהם, אם מחוסר רצון ואם בהונאה עצמית, בונים על אי אמת. כשאתם מקבלים בשלווה את אשר אתם עכשיו ברשותכם ענווה אמיתית שתניע כוחות שינוי ממעמקים. אז תוכלו לראות את ההיפך, כלומר את הטוב המקורי שבשורש מגרעותיכם. בדמותכם את החיובי אתם יוצרים צורת מחשבה חדשה ומכוונים את רצונכם אליה.

בדברי אליכם, חברי היקרים, על השלמות אליה עליכם לשאוף, ייתכן שתדמינו במעורפל כמשהו שאמור להתקבל מבחוץ, משהו שאינו בתוך עצמכם. אין זה כך, כמובן. השלמות שוכנת בכם רדומה עמוק תחת שכבות של קליפה, מוסתרת על ידי העצמי הנמוך שלכם, אבל היא מכוסה בלבד -- השלמות כבר בתוכם. עליכם רק להסיר את הקליפה, וזה נעשה ראשית על ידי הכרה בה, על ידי קבלת המחשבה שיש קליפה שלובשת צורה כזו וכזו. רק כשזה נעשה, יכולות שכבות הקליפה להפוך דלילות ובכך לאפשר את הפריצה לעצמי הגבוה באותם מקומות בהם מגרעותיכם עשו זאת לבלתי אפשרי עד כה ליצור קשר עם שלמותכם הפנימית. כשתבינו בבירור שהשלמות נמצאת כבר בתוכם, יהיה קל יותר להתגבר על הקשיים ולשחרר עצמכם מכבלי הפגמים שהם לבדם מנעו מכם את החופש. אז עליכם לפרוש את שלמותכם הפנימית החבויה. בגבשכם בבירור את העצמי הנמוך שלכם לצורה ברורה ובראיתו כגוף זר בתוך העצמי, תוכלו להתחיל לבנות את הצורה החיובית אליה אתם נעים בתהליך הגשמה עצמית.

הבה ניקח לדוגמה אדם הנלחם באנוכיות שלו. מגרעת זו נמצאת כמעט בכולם. לכמה במידה גדולה יותר, לאחרים במידה פחותה, לאחד באופן זה, ולשני באחר, אבל לכל אחד יש לפחות מעט אנוכיות בו או בה. כשבסוף כל יום האדם בוחן את תגובותיו, הוא יגיע, צעד אחר צעד, לשלבים הבאים: ראשית, הוא ימצא זאת קשה מאוד להבחין היכן היה אנוכי; לאחר מכן, בבקשו יותר ויותר לראות את האמת ובפוחתו עצמו אליה, הוא יבחין באירועים מסוימים מהם נהג להתעלם אבל שעכשיו הוא מכיר בהם כדוגמאות להתנהגותו האנוכית. הכרות כאלה תגרומנה לו בתחילה לאי נוחות מרובה, הן תרגזנה אותו ותגרומנה לו לנקיפות מצפון. רגשות אלה יביאו להתנגדות להכרות אלה. בשלב זה המאבק הוא להתגבר על ההתנגדות ולקבל בכל זאת את העצמי כפי שהוא באותו רגע. התמדה במאבק זה סופה שתביא עוצמה רוחנית ללא גבול ועימה השלכות רוחניות נוספות בדרך הטובה ביותר האפשרית. כדי להתקדם בשלב זה על האדם לתקוף את ההתנגדות מכמה כיוונים. עליו להתפלל לעוצמה וכוח הרצון לראות עצמו כפי שהוא באמת. עליו למדוט כדי להגיע להכרה פנימית עמוקה בחוסר הענווה שבו, בגאווה ובהתנשאות בהיותו כה נסער ממגרעתו. עליו למדוט כדי לראות עד כמה הוא רחוק מאוד מהאמת באי יכולתו לקבל עצמו כפי שהוא. עליו גם להכנס עמוק יותר אל תוך עצמו ולמצוא אלו מאפיינים נוספים גאוותו ויהירותו עוררו. כך ירכוש הבנה טובה יותר של אישיותו וזרמיו הרגשיים הבלתי מודעים. לאחר פרק זמן מסוים מאמצים אלו של מציאת עצמו, רטרופקטיבה, מדיטציה, תפילה והחלטות (resolutions), יאפשרו לאדם להגיב בדרך חדשה. הוא יצליח ליישם את אשר הוא

יודע בשעה השקטה היומית שלו ויגיב מידע זה לכל אשר יקרה. בהכנסו פעם נוספת לשלוותו, יזהה את ההתקדמות שעשה בטיפול בבעייתו. עם זאת, עליו גם להבחין שרגשותיו עדיין התנגדו לתגובותיו המבוקרות, ולכן היה פיצול פנימי מאחורי פעולתו.

קל יותר לשלוט במעשים מאשר ברגשות, והסכנה היא שאתם יכולים לחפות על התגובה רגשית, בהעמדת פנים שאינה קיימת, עד שהרגש צולל אל הלא מודע. בדיוק פיצול ודיכוי אלו הם שמעלים את זרמי הנפש החולים. יתכן שתפעלו כהלכה כי מצפונכם אומר שעליכם למלא אחר מה שלמדתם על טוב ורע, או כי אתם מאמינים שזה קונה הכרה ואהבה מהסביבתכם. אך כשהפעולה אינה נתמכת ברגש מקביל, היא הופכת לשקר. אם תילחמו באומץ על האמת הפנימית שלכם, תוכלו להמנע מהשקר ולזהות את זרמי רגשי השווא שבבסיס מעשיכם החיצוניים הנכונים. תדעו שעבודה רוחנית נוספת נדרשת לשנות את הרגשות, ולא תרתעו מעבודה כזו. לאחר מכן, במדיטציות שלכם, תבנו צורות רוחניות טובות ובריאות -- למשל על ידי הדמית עצמכם חופשיים מאנוכיות, או כל מגרעת אחרת שעדיין יש לכם, ועל ידי שתרגישו כמה שמחה אתם יכולים לחוות בנתינה לאחרים מה שעד כה ייחלתם לעצמכם בלבד. במהלך הזמן, צורה זו תהפוך כה חזקה עד שתבלוט באופן ברור בדיוק כמו החלק שהוא עדיין שארית מהעצמי הנמוך. תמיד תהיו מודעים לפער -- אבל עכשיו מבלי להיות מוטרדים מכך. אט, אט, זרמים ישנים, כוזבים ישנו עצמם ויהיו בקו אחד עם פעולות חיצוניות ועם מה שאתם מזהים כנכון. זהו התהליך.

נוח יותר, כמובן, לא לעשות כל זאת. זו אי נוחות לעמוד מול עצמכם שוב ושוב בסוג זה של יושר עצמי. ואנשים מלאי תושייה במציאת תירוצים להצדיק מדוע אינם צריכים או אינם יכולים לעשות זאת. הם נוטים להאחז בקל ביותר. אך מה שמושג בקלות אינו שווה הרבה. רק מה שמגיע אלינו באמצעות משמעת פנימית והתגברות על הקשה, רק מה שעבורו שילמנו את המחיר, מביא אושר מתמשך. זה לא יכול להיות אחרת.

שאלה: איך אפשר לפוגג את הפחד כשלא נמצאים בריפוי אישי באותו זמן? איך אפשר לפוגג פחד וחוסר ביטחון שמוטבעים באופן עמוק?

תשובה: אתם יכולים לעשות זאת רק בנתיב רוחני זה. אינכם יכולים לעשות זאת בעצמכם. אתם יכולים להשיג זאת רק באמצעות שני סוגי העזרה, החיצונית והפנימית. כשקיבלתם את ההחלטה ללכת בנתיב זה ולהתחייב לחלוטין לאלוהים, לא רק במילים ובאמונה כללית, אלא באמצעות גישתכם הפנימית כולה ומתוך קבלת התוצאות, פנימיות וחיצונית, הנובעות מההחלטה, תובלו לעזרה החיצונית שתפתח דלתות פנימיות, כך שהעזרה הפנימית, שהיא קשר אישי עם עולם הרוח של אלוהים, תהיה ניתנת לביסוס. על ידי עזרה זאת תוכלו להסיר כל עיוות רגשי. חלק מחברי כבר חוו את האמת של מילים אלו בחייהם.

לכל מי שיקבלו החלטה כזו יינתן כל מה שהם צריכים. המקבלים החלטה לחפש את הקשר וללכת בנתיב השלמות ירצו גם להשתחרר מכל חוסר שלמות. וכשקיים פחד, זה סימפטום של חוסר שלמות, של הפרת חוק רוחני. פחד כזה יכול להיות פקעת מסובכת גדולה, שאכן קיימת כצורה רוחנית. בנתיב זה ניתן להפרידה, קשר אחר קשר, עד שכל ההסתבכות נפתרת ותוכלו לחיות ללא פחד. כמובן, לפחד מקור שונה לכל אדם לכן איני יכול לתת הנחיות כלליות לגבי מה נמצא בבסיסו, ולא לומר לכם בדיוק כיצד לפזרו. נושא ההרצאה הערב עשוי לחול גם כאן. מי שמחפשים תמיד דלת אחורית, שנוקטים תמיד באמצעי זהירות ואינם מתחייבים לחלוטין לשום דבר, יהא זה אלוהים ונושאים רוחניים חשובים או נושא גשמי קטן, ימצאו עצמם לכודים בזרם רגשי בו פחדם יגדל. כתוצאה מבחירותיהם, אין להם קרקע מוצקה תחת רגליהם. הם אינם שייכים לשום מקום, אין להם במה להיאחז באמונתם המוטעית, אם כי לעתים קרובות הבלתי מודעת, שאינם מסכנים דבר כשאינם מתחייבים לדבר. גישה זו יכולה לגרום פחדים הולכים וגדלים.

גורם שכיח נוסף בפחד הוא חוסר אמונה. התנאים לחסד של אמונה חיה לא מולאו; לכן אנשים כאלה יצטרכו לסמוך לחלוטין על עצמם. הם מאמינים כי הכל תלוי בהם; אך, באופן פרדוקסלי, הם מזניחים מה שבאמת תלוי בהם ולכן לא יגרמו לשינויים היכן שיכלו לעשות כן. במקביל, ירגישו תלויים לגמרי מבחינות רבות באלוהים, אך אינם חווים בבהירות את ההרגשה, ונכשלים בבדידותם, כי אינם ממלאים אחר תנאי החוקים באמצעותם יכלו לשים עצמם בידיו של אלוהים. גם כשלאנשים אלה ידע אינטלקטואלי של האמיתות הגדולות, ידע מסוג זה יהיה מעורפל, לא ממשי, מלא ספקות ולא יתמוך בהם. ככל שמחשבות כאלה ישתלטו עליהם, וככל שהם מזינים אותן באמצעות ערוציהם האינטלקטואליים בלבד, כך ירחיקו עצמם מכל השפעה שמימית חיובית -- וחרדתם תגדל. בבורותם, יפרו חוקים רוחניים נוספים וכך ירחיקו עצמם אף יותר מהאפשרות לחוויה ישירה של המציאות הגדולה יותר.

יתר על כן, הפחד יכול לנבוע גם מהצמדות בחוזקה לאגו עם רחמיו העצמיים, יהירותו, פחדנותו וגאוותו -- בקצרה, כל מה שמטפח את האגו, שרוצה להרגיש מיוחד. זה נעשה בעיקר ללא מודעות, אך ככל שהתהליך אינו מודע כך מתרחקים מהאפשרות לשים לו קץ. לכן כה חשוב להפוך כל מה שלא מודע למודע ולבחון אותו באור האמת. האגו המנופח הופך אתכם בודדים, מכניס אתכם לתוך מקום באמת מיוחד, אם כי במובן שונה ממה שדמיינתם. הוא מפריד אתכם מסביבתכם וגורם לכם לעיוורון לאמת, כי ראייה אינה יכולה להגיע כשחוק מופר וכאן מופר חוק האחוה. המקיפים עצמם בחומת נפרדות יהפכו בודדים וינתקו עצמם יותר ויותר מהסובבים אותם -- ולכך אין קשר עם חיייהם החברתיים, שעשויים להיות פעילים מאוד. ואז ההפרדה תגדיל את הפחד.

אלו הנקודות העיקריות לגבי פחד, והן יכולות להיות קשורות לזרמים פנימיים אישיים אחרים. כפי שאמרתי קודם, אפשר להבחין ולהתגבר על כל זאת רק בנתיב של הכרה

עצמית וטיהור. מי שמתחייב לנתיב יקבל את כל העזרה שניתן להעלות על הדעת.

שאלה: בתקופות מסוימות יש לי סדרה של חלומות תובנה, ואחר כך תקופות ארוכות ללא חלומות, למרות שהתפללתי עבורם לפני ההליכה לשינה. האם זה קשור בחוסר כוח פיזי? כשאני עייף או עובד יותר מדי אין לי חלומות. האם זה דומה אולי לחיבור עם עולם הרוח שגם לו אנו זקוקים לסוג מסוים של אנרגיה, מה שמכונה (odidic force)?

תשובה: כן, ל- (odidic force) יש קשר כלשהו לזה, כי ההשפעה ההדדית של הרוחני והפיזי חזקה מאוד. אבל זה אינו הגורם היחיד המעורב. לא ניתן לבקש חלומות. ניתן לבקש סימנים ותשובות, אבל את צורותיהם לא ניתן לקבוע בעצמך. אולי טוב יותר עבורך, בתקופה מסוימת של התפתחותך, לקבל תשובות בצורה אחרת. עדיין אינך מסוגל לשפוט מדוע עזרה אמורה להגיע אליך באופן שונה מזה שביקשת. אבל אולי חלומות התובנה שלך הפכו הרגליים מדי ולכן אינם דורשים עבודה רוחנית רבה כדי לפרשם. אולי הכוונה בשבילך שתפעיל מאמץ רוחני גדול יותר ואם תעשה זאת, תקבל את התשובה בצורה אחרת: הדרך הרגילה עשויה עדיין להיות בשימוש כשמאוד חשוב לך להבחין במשהו. ברוב המקרים, עם זאת, ההדרכה תגיע באופן שידרוש ממך מאמץ רוחני גדול יותר כדי להבינה; התכלית בשבילך יכולה להיות ליצור קשר בדרך אחרת.

שאלה: אם אדם שהפך משוכנע באפשרות של ריפוי רוחני, למרות שטרם הגיע לשלב זה בתרגול, פונה לעזרה לרופא, האם הוא מראה חוסר אמונה? האם עליו להילחם במחלה ללא שימוש בעזרה רפואית?

תשובה: לא. גם רופאים הם מכשירים של אלוהים. היכן שרופא יכול לעזור יש ללכת לרופא. היכן שאינו יכול לעזור, אפשר לחפש ריפוי בדרך רוחנית. לא מומלץ להתמקד באינטנסיביות יתר בדבר אחד; זה לרצות משהו בדרך הלא נכונה. שוב, קל לא להבין זאת. חשוב מאוד לרצות את המטרה הכללית ברצון בריא, אך לתרגל רצון מרוכז ומוגזם בעוצמתו בפרט ספציפי יכול להוות מכשול גדול. למחלה יש סיבות שונות. הן יכולות להיות קרמטיות או עלולות להיות סימפטום של עיוות בנפש שניתן ליחסו לחיים אלה. סימפטום כזה לא ניתן להסיר בעוד שורשו נשאר באדמה. כשהשורש נשלף, הסימפטום ייעלם. לכן את הבעיה של חולי יש לבחון מנקודת מבט זו. אין זה מספיק להסיר את הסימפטומים החיצוניים, יש למצוא את השורש החולה בנפש. זה הפתרון.

חברי היקרים, עכשיו אחזור לעולמי, ואני אומר לכל אחד מכם להתמיד בנתיב זה. ככל שתעשו זאת, חייכם יהפכו טובים יותר ויותר. אף אחד אינו לבד; כולכם בורכתם על ידי אלוהים ועולמו שלו.